

El futbolista i comentarista protagonitza a títol pòstum un reportatge que repassa la seva trajectòria i inclou una entrevista gravada poc abans de morir

L'últim 'Informe Robinson'

FRANCESC PUIG
Barcelona

Good, better, best". Era el lema preferit de Michael Robinson, i així han titulat els seus companys l'últim *Informe Robinson*, en què mig any després de la seva mort li dediquen un emotiu homenatge, amb un repàs a la seva trajectòria i amb els testimonis de familiars, amics i el mateix Robinson, que va ser entrevistat pocs dies abans de morir. Al documental és molt present la idea de superar-se cada vegada més. "No descansaré fins que el meu bo sigui millor, i el meu millor sigui el millor de tots". És una de les moltes frases que diu Robinson al documental i que són tota una lliçó de vida.

"Aquest és l'últim *Informe Robinson*; crec que és un llaç fantàstic acabar amb un capítol sobre ell. Ara és un repte mantenir el nivell tan alt que en Michael i el seu equip han tingut tots aquests anys. El nou programa es dirà *Informe+*. És una manera de mantenir l'esperit", va explicar Àlex Martínez Roig, director de continguts de Movistar+ durant la presentació als mitjans de *Good, better, best*, que s'estrena demà dijous a les 22 hores al canal #Vamos.

Michael Robinson va estar 13 anys al capdavant d'aquest programa, que per a ell va suposar recuperar la il·lusió després de la greu crisi que va patir quan va acabar *El día después*, el seu altre gran programa televisiu amb les retransmissions futbolístiques. "La manera de comunicar d'en Michael ha estat única", va dir Juan Andrés García Roperó *Bropi*, director d'esports de Movistar+. "Sabia entrar en la narració quan havia d'aportar alguna cosa; no parlava per parlar. En això era únic. A més sempre et treia el somriure en un partit de futbol de màxima tensió", va afegir.

El periodista Luis Feroso, un dels responsables de *Good, better, best*, va avançar que l'espectador

Michael Robinson en una visita al seu estimat estadi d'Anfield, a Liverpool

"es trobarà amb la història d'un paio irrepentible, amb una biografia futbolística meravellosa. És un reportatge que ve de gust veure amb paper i bolígraf; hi ha una sèrie de frases que tots hauriem de fer nostres per continuar creixent.

"Good, better, best" era el seu lema preferit i és el títol triat pels seus companys per a aquest reportatge-homenatge

És la història d'un comunicador irrepentible".

Ell mateix va gravar el testimoni de Robinson abans de morir: "En aquesta entrevista final en Michael decideix explicar tota la seva vida des del principi fins al final. És un

repàs meravellós a una vida increïble". L'entrevista es va fer el 15 d'abril i Robinson va morir el 28. "És el moment més complicat de la meua vida. Ens rep a casa seva. Era molt estrany veure el realitzador, el càmera i a mi mateix fent-li les preguntes. Hi anava amb por; aquesta entrevista no t'ensenyen a fer-la, i no la sabràs fer mai bé", va afirmar.

"Tinc 61 anys i són 61 anys d'estar estimant i sentir-me estimat, de somriures d'orella a orella; no cap en la vida tanta felicitat, fortuna i bona sort. Si es tractés de fortuna i de sort... és que tinc 130 anys!", exclama a l'inici del documental un Robinson que va conservar el seu optimisme i el seu carismàtic somriure fins al final.

El reportatge d'aquesta edició especial d'*Informe Robinson* té una durada de gairebé una hora i mitja "perquè ningú no volia tallar res", va dir Carlos Martínez, company

durant més de tres dècades de Robinson. El documental repassa la trajectòria del futbolista i comentarista i ensenya algunes de les seves passions vitals: l'afany de superació, la por del fracàs, les ganes d'oferir-se.

En el reportatge apareix la família de Michael Robinson. Els seus fills Liam i Aimee es mostren agraïts per gaudir d'un lliurament així del programa del seu pare i per les nombroses mostres d'afecte que han rebut des de la seva mort. En aquesta última entrevista, "el meu pare sabia que se n'anava, que el seu final era a prop, i va fer un exercici de generositat", recordava l'Aimee, que amb el seu germà es van amagar sota les escales de la casa per escoltar l'entrevista. "En aquell moment va ser una situació incòmoda per a nosaltres, però sense allò avui no tindriem aquest regal", deia emocionat en Liam.●

La periodista Mònica Terribas

Mònica Terribas fitxa per Mediapro per dirigir documentals

BARCELONA Redacció

Mònica Terribas ha signat contracte amb Mediapro per integrar-se dins de l'àrea de continguts de no-ficció. La periodista, que va deixar *El matí de Catalunya Ràdio* al juliol per desavinences amb la direcció de l'emissora pública catalana, s'incorpora ara al grup audiovisual de Jaume Roures per dirigir documentals.

Mediapro ha valorat la seva experiència, capacitat, talent i empena, i confia en la periodista per dirigir diversos projectes que té a sobre la taula. La productora catalana és responsable de documentals com *Reiniciar el món*, *Me llamo Violeta*, *1-0*, *Las cloacas de Interior*, *Grietas*, *Estación Apolo*, *Garzón/Assange*, *el juez y el rebelde* i el recent *Oso*, dedicat al centenari de l'empresa familiar Tous.

Terribas compaginarà aquest nou projecte professional amb la docència al departament de Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra. La periodista també serà una de les presentadores de *La Marató 2020* de TV3, dedicada aquest any a la Covid-19.●

La sèrie esperada i la inesperada

LES IMPERDIBLES

Pere Solà Gimferrer

Nicole Kidman pot tenir una imatge esvelta, pulcra i de porcellana, però no s'arronja davant dels reptes artístics. Es pot tancar en una caseta amb l'obra sencera de Virginia Woolf (*Les hores*), orinar al damunt de Zac Efron per exigències del guió (*The paperboy*) o prestar-se a escenes tan sexuals i violentes com les de *Big little lies*, la sèrie d'HBO que produïa amb Reese Witherspoon (i que l'australiana ha explicat en una entrevista que podria tenir una tercera temporada). Amb aquest referent televisiu immediat, impossible no esperar *The undoing* d'HBO amb respecte, expectació i la predisposició de posar-li l'etiqueta d'imperdible. Però després de mirar el primer episodi aquest dilluns, escrit per David E. Kelley, cal dir que l'etiqueta no li

correspon ni per casualitat. No sé si Kidman no té olfacte per als guions, ja que s'ha fet el projecte a mida, o si estem davant d'un cas de "volia un bon xec i passar-m'ho bé". A *The undoing* ens la trobem com una psiquiatra rica de Manhattan, de les que participen en gales benèfiques fent creure que és per ajudar els altres i no per lluir vestit, que de sobte veu com la vida se li enfonsa: el marit (Hugh Grant) desapareix sense deixar rastre després que assassinin una mare de l'escola del fill. Exhibeix mirades interessades, una perruca fantàstica i arrugues esborrades a postproducció en una espècie de thriller sexual tan mediocre com captivador. La Kidman, al cap i a la fi, no deixa de ser un ésser que desafia les lleis de la naturalesa amb la se-

va lleugeresa física i la pesant presència, fins i tot amb una actitud de rebaixes.

I, en canvi, arribada d'amagat però irresistible, la sorpresa de la setmana la teníem a Netflix amb *Gambito de dama*. Narra la història de Beth Harmon, una nena òrfena que exhibeix un talent innat pels escacs i per endrapar pastilles tranquil·litzants mentre escala en un món dominat pels homes. És estrany endinsar-se al món dels escacs des d'una perspectiva no històrica, sinó totalment inventada, basada en la novel·la de Walter Tevis, però que denota coneixement i respecte per la matèria. De fet, un espectador incaut pot caure en l'error de pensar que és un biopic perquè s'exposa amb els mateixos recursos.

Atrapa amb les partides d'escacs com

qui mira un combat de vida o mort. És possible que no es veiessin enfrontaments tan èpics a la televisió des que els Panthers de *Friday night lights* es jugaven el títol estatal de Texas. Les mirades d'Any Taylor-Joy (*La casa de les miniatures*), que aguanten els plans com si fos una actriu veterana, són una arma fonamental d'una obra de set episodis que també té com a principal aliat la feina del departament artístic. I, com els rivals amb qui topa Beth Harmon, l'espectador de Netflix es troba derrotat davant l'ofensiva d'aquest vici inesperat que seria difícil de trobar en qualsevol altra plataforma. Perquè qui hauria apostat per un drama d'escacs sobre una professional que no ha existit mai i sense escatimar dòlars?●